Hər şeyi hüznə buraxdım

...payızdı, payız; taxtım var!
Bir qoca kötükdü taxtım...
gölən yarpaqlara qoşulub
hər şeyi hüznə buraxdım.

...ayrılıq sarıb hər şeyi,
duman çökübdü hər yana.
İndi Allah da oxşayır
heç bir kəsi olmayana.

...payız gəldi, kölgəm öldü,
yenə açıldı bir yara.
gburda sözümə yağış yağır,
kənddə də tək bir məzara.

Hər şeyi hüznə buraxdım!
Bir balıq misalıyam qumdag
gbağda çiçəklərim öldü,
balıqlarım akvariumda.

Daha yağış, bulud kimiyəm...
...ağaca oxşaram bir az da.
Ağaclar yazda çiçəklər,
yazıq mənə, mən payızda!

Hər şeyi buraxıb gedəcəm,
qoşulub ölən çiçəklərəg
gdərddən öldüyüm bir ana,
bitib – tükəndiyim bir yerə!

Məni adamlar unutdu

Tanrım,bağışla,əfv elə!
...din sevdim dinin üstünə.
İlk bahar yağışı yağdı,
yağdı dərdimin üstünə!

...yazda da payızam,payız!
...üst-başım duman,buluddu.
...rüzgarlar sevdi məni,
məni adamlar unutdu!

...sən də gəldin, gedəcəksən
kiməsə yol,iz olmağa.
Gücün çatmayacaq sənin
payızda dəniz olmağa.

Sən can üstə bir mələksən...
Hazıram yasın olmağa.
Çünki sənin gücün yoxdu,
qum,balıq,yosun olmağa.

...biz dua oxuduq,dua!
Dərdi sevinci bir udumg
Sən mələklərin xorunda,
mən təkbaşına oxudum.

Tanrım,bağışla,əfv elə!
gdin sevdim dinin üstünə.
İlk bahar yağışı yağdı,
yağdı dərdimin üstünə.

Məzarlıqda bitən yovşan

(Çox qəribədi... Gördüyüm bütün kənd məzarlıqlarında yovşan bitir. Və bütün məzarlıqlardan yovşan qoxusu gəlir. Yovşanətri hər yerdə hüzn, kədər və ayrılıq əlamətidir.)

...ətrin öldürdü məni,
bağrım oldu yenə şan-şan!
Gördüm ki, boş bir məzara
yenə məndən danışırsan,
məzarlıqda bitən yovşan.

gəlim qoynumda gəlmişəm,
əfv et, hönkürüb ağlasam!
Öz qəbrim üstə qoyacam
sənnən bir dəstə bağlasam,
məzarlıqda bitən yovşan.

Sən arxasız, mən kimsəsiz!
Sənnən axır göz yaşlarımg
...burda daşlar daş deyil ki,
bacılarım, qardaşlarım,
bəzarlıqda bitən yovşan.

...bu sonbahar da ölmədim,
ölmədim, yaz, yaz günaha!
Mən öz tabutundan tutub,
dönən bir ölüyəm daha,
məzarlıqda bitən yovşan.

Məni dərd deyil, adamlar,
adamlar öldürdü; Sən, sən
baş daşıma qoyulacaq
çiçəklərdən də gözəlsən,
məzarlıqda bitən yovşan.

...vədə tamamdı, dönəcəm,
gəlim qarışım tüstünə.
Gələcəm dua oxuyaq
ölən bir şairin üstünə,
məzarlıqda bitən yovşan.

...ətrin öldürdü məni,
bağrım oldu yenə şan-şan!
Gördüm ki, boş bir məzara
yenə məndən danışırsan,
məzarlıqda bitən yovşan.

Bağdan məktub

...bağ evi... göy üzü... dəniz...küləklər!
...bir dəli həsrəttək uzanır gecə,
bir dəli sevda tək gəlir tənhalıq.
Bir dəli sevda tək gəlir tənhalıq,
üstümə yeriyir dörd divar – sükut.
Bu zalım sükutun özü də, Allah,
tövbətək səslənir – "unut, gəl, unut!".

...yenə tənhalıqdı, qərib ruhumu
ona tapşırmışam mən dəli, sərsəm!
...sirrinə çevrilsəm bu tənhalığın,
mən bu tənhalığın qəminə dönsəm.

Qəminə çevrilsəm bu tənhalığın,
sonacan alışıb ölən şam olsam...
Mən adam olmaqdan bezmişəm daha!
Dönüb ağac olsam, ya yovşan olsam...

...öndə baharımız, ümid – yamyaşıl!
Eh, sizə nə var ki, çılpaq ağaclar...
gməni, tənhalıqda qalıb, bu dərdi
sizin tək çəkməyə qoymayacaqlar.

...ayrılıq qoxuyur əllərim, saçım!
...uzan tənha gecəm, gecik, ey sabah!
Hər şeyin fövqündə durmuşam indi...
Elə Allahlıqdı tənhalıq, Allah!

...bağ evi... göy üzü... dəniz...küləklər!
...ürəyim sahildə bir qızıl balıq!
...bir dəli həsrəttək uzanır gecə,
bir dəli sevda tək gəlir tənhalıq.

Ay gəmi

...hər şey kədərlidi, hər şey!
Göy üzü - dəniz, ay-gəmi...
Nə olar, məni də al, götür,
apar, ay gəmi, ay gəmi!

Al, götür,öldürdü məni
bu balıq, yosun qoxusu...
...mənim yarımçıq nəğməmi
Qoy, başqaları oxusun.

...bağrı çatlar bu gecənin!
Gəl, tələs, demə ki, vaxt var...
...çıxıb-getməyə qurulub,
onsuz da, bütün saatlar.

...hamı təkdi, tənhadı!
Hər kəs o təklikdən baxır...
gyer üzündə bu vaxtacan
kim kimi tanıdı axı?!

...günahımı yuyarmı heç
gözümdən tökdüyüm yaşlar?
...əhv eləyin, uşaq vaxtı
yuvasın pozduğum quşlar.

...hər şey kədərlidi, hər şey!
Göy üzü-dəniz, ay-gəmi...
Nə olar, məni de al, götür,
apar, ay gəmi, ay gəmi!

Duman olub qayıtmaq

(Qardaşım oğlu İsanın əziz xatirəsinə)

...gecə...sükut...yalnızlıq!
Hər yan uçrum, mən-duman...
Vaxtsız gələn xəbərdi
gecəyə çökən duman.

...gecə...hüzün, kədər-qəm!
Dəniz susub, ay batıbg
Kimdi görən bu vaxtı
duman olub, qayıdıb?!

Bu didərgin kimdi,kim!
Nə axtarır, ay aman!
...şəhərin küçələrin
dolaşıb duman-duman?!

Gecəyə çökən duman
görən, kimin ruhudu?
Kaş oyanam yuxudan,
görəm hər şey yuxudu.

...duman olub, qayıdıb,
kim bitirər bu yası?
Bir gün dönüb gələcək
gedənlərin hamısı.

...gecə...sükut...yalnızlıq!
Hər yer uçrum, mən- duman...
Vaxtsız gələn xəbərdi
gecəyə çökən duman.

Qağayılar və sahibsiz itlər üstünə

...xəbər gözləmirəm heç kimdən daha!
Bir dilsiz balığam,məndəbaxt hanı?!
Mənə öyrətdiyin sözə bağışla,
İlahi,sən mənə bir də vaxt tanı.

...xəbər gözləmirəm heç kimdən daha,
həsəd aparıram ota,yarpağa.
...İlahi,sən mənə bir də vaxt tanı!
Sənin istədiyin adam olmağa.

...həsəd aparıram tənhalığımdan
itə,qurda-quşa, ağ ayılara.
...küçələr sahibsiz itlərə qalıb,
sahil də quşbeyin qağayılara.

...xəbər gözləmirəm, qara xəbərdən
üzü qara olsun boz xəbərin də!
gadamlar bir yana, dərdi öldürür
məni yetim qalan küçələrin də.

...heç kimin heç kəsdən xəbəri yoxdu!
...Ay batıb, gün doğmaz sevgimdən daha.
...Tanrım,sən bilirsən, mən səndən özgə
xəbər gözləmirəm heç kimdən daha!

Rüstəm Behrudi

Türküstan.- 2022.- 13-19 sentyabr.- S.15.